

ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΜΑΘΗΣΗ

ΕΡΓΑΣΙΑ 2021-2022

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΕΡΕΛΗΣ - 3170065

ΜΑΡΙΝΑ ΣΑΜΠΡΟΒΑΛΑΚΗ - 3180234

(Ο κώδικας, τα αποτελέσματα και τα *visualisations* βρίσκονται στα *notebooks*, παρακάτω θα παρατεθούν επεξηγήσεις και η περιγραφή των όσων κάναμε για την οικονομία χώρου)

Μέρος 1ο (10 Μονάδες)

1. Κατεβάσαμε τα δεδομένα από το Yahoo Finance για τα τελευταία 5 έτη.
2. Βλέποντας τα δεδομένα, παρατηρήσαμε ότι η στήλη **Close** καθώς και η στήλη **Adj Close** έχουν τα ίδια δεδομένα και έτσι αποφασίσαμε να αφαιρέσουμε την **Adj Close**. Επίσης, μετατρέψαμε την στήλη **Date** σε *datetime* type για να μπορούμε να χρησιμοποιούμε τις ιδιότητες των ημερομηνιών και αφαιρέσαμε τις NA τιμές. Χρησιμοποιώντας την *describe()* παρατηρήσαμε πως οι διαφορετικές μεταβλητές μας βρίσκονται σε αρκετά διαφορετικές κλίμακες και έτσι θα χρειαστεί σίγουρα κανονικοποίηση. Τέλος, προσθέσαμε στο dataset μας μια μεταβλητή “**Up/Down**” με βάση τα δεδομένα της στήλης **close**. Στην ουσία μας περιγράφει αν η σημερινή τιμή κλεισίματος είναι μεγαλύτερη από την χθεσινή (δηλαδή αν θα είχαμε κέρδος την συγκεκριμένη μέρα σε long θέση). Αυτή η μεταβλητή χρησιμοποιήθηκε για την Logistic Regression.
3. Για το Preprocessing:
Χρησιμοποιήσαμε τον *MinMaxScaler* για να κάνουμε το normalization. Ο *MinMaxScaler* για κάθε τιμή στο dataset, μετατρέπει όλες τις τιμές σε ένα εύρος [0, 1]. Ο μαθηματικός τύπος που χρησιμοποιεί είναι ο παρακάτω:

$$x_{scaled} = \frac{x - \min(x)}{\max(x) - \min(x)}$$

Για το Learning:

Στην **Linear Regression**, αρχικά χρησιμοποιήσαμε την *train_test_split* για να χωρίσουμε τα δεδομένα σε *train* και *test*. Η μεταβλητή *X* περιέχει τις στήλες **Open**, **High**, **Low**, **Volume** μετά το scaling και στην *Y* την στήλη **Close** μετά το scaling. Στη συνέχεια χρησιμοποιήσαμε το cross validation για να βρούμε το *R2 Score* του training καθώς και το αντίστοιχο score για το testing. Μετέπειτα, χρησιμοποιήσαμε

τον *KFold* για 10 φορές και βρήκαμε το *R2 Score* καθώς και το Mean Squared Error για κάθε επανάληψη.

Έχοντας βρει το βέλτιστο μοντέλο, προχωρήσαμε την οπτικοποίηση των παραμέτρων του. Έτσι φτιάξαμε την γραφική παράσταση στην οποία κατέληξε αλλά και ένα dataframe με τις πραγματικές τιμές του test dataset και τις προβλέψεις για σύγκριση.

Όσον αφορά την **Logistic Regression**, αρχικά η μεταβλητή *X* περιέχει τις στήλες *Open, High, Low, Volume* και *Close* μετά το *scaling* και η *Y* την στήλη *Up/Down*. Η στήλη αυτή έχει 1 όταν η τιμή *Open* είναι μεγαλύτερη από την *Close* και 1 αλλιώς. Χρησιμοποιούμε αυτή τη στήλη γιατί θέλουμε να κάνουμε *classification*, κάτι που

δεν γίνεται με την *Linear Regression*. Όμοια με πριν, χρησιμοποιήσαμε την *train_test_split* για να χωρίσουμε τα δεδομένα σε *train* και *test*. Σε αυτή την περίπτωση ψάχνουμε το *ROC AUC score* για το *training* και το *testing* για αυτό χρησιμοποιούμε το *cross validation*. Τέλος, βρίσκουμε το *Accuracy score* καθώς και το *ROC AUC score*.

4. Στο νευρωνικό δίκτυο χρησιμοποιήσαμε το framework *Pytorch* για την δημιουργία της αρχιτεκτονικής και των προβλέψεων. Αρχικά δημιουργήσαμε την κλάση του δικτύου μας και ορίσαμε πως θα έχει 2 *hidden layers* τα οποία θα μετασχηματίζουν την κάθε είσοδο σε 25 εξόδους (Το νούμερο αυτο επιλέχθηκε καθώς είναι ο *median* μεταξύ των *input nodes*, δηλαδή 50 και του *output node*, 1). Στη συνέχεια φορτώσαμε το dataset και το κάναμε *scale*. Η custom dataset class **TimeSeriesDataset** που φτιάξαμε, υλοποιεί στην ουσία ένα «κυλιόμενο παράθυρο» πάνω από τα δεδομένα μας έτσι ώστε να εκπαιδεύουμε σε 50 τιμές κάθε φορά. Μετά τον διαχωρισμό σε *train* και *test* δεδομένα, ορίσαμε μια μέθοδο για *training* και μια για *testing* και προχωρήσαμε σε εκπαίδευση σε 20 *EPOCHS* (Οποιαδήποτε τιμή πάνω από 20 μας έδινε *diminishing returns* και έτσι καταλήξαμε στο 20). Τελικά πλοτάραμε το *MSE* και δημιουργήσαμε με αυτό έναν πίνακα στον οποίο συγκρίνουμε τα μοντέλα μας.

5. Bonus – ARIMA

Το μοντέλο αυτό αντί να χρησιμοποιεί προηγούμενες τιμές της μεταβλητής πρόβλεψης σε μια παλινδρόμηση, χρησιμοποιεί προηγούμενα σφάλματα πρόβλεψης.

Είναι πολύ σημαντικό να τονίσουμε πως για να χρησιμοποιήσουμε το ARIMA πρέπει τα δεδομένα μας να είναι σταθερά. Για αυτό τον λόγο χρησιμοποιήσαμε τα γνώσεις μας στην Στατιστική και εφαρμόσαμε τον κανόνα της Null Hypothesis, σύμφωνα με τον οποίο, η Null Hypothesis γίνεται δεκτή μόνο όταν το p -value είναι μεγαλύτερο από 0.05. Οπότε αν θεωρήσουμε ότι η Null Hypothesis είναι ότι τα δεδομένα μας δεν είναι σταθερά, φτιάξαμε μία συνάρτηση που λειτουργεί ακριβώς έτσι και μάς δίνει το p -value. Αρχικά λοιπόν βλέπουμε ότι το p -value είναι μεγαλύτερο από το 0.05, οπότε πρέπει να δεχτούμε την Null Hypothesis, άρα τα δεδομένα μας δεν είναι σταθερά. Η επόμενη επιλογή ήταν να χρησιμοποιήσαμε λογαρίθμους. Ακολουθούμε την ίδια διαδικασία αλλά το p -value παραμένει υψηλό. Στη συνέχεια δοκιμάσαμε έναν πολύ διαδεδομένο τρόπο στο ARIMA, να αφαιρούμε την συνιστώσα της τάσης από μία συγκεκριμένη τιμή, στην συγκεκριμένη περίπτωση από τους λογαρίθμους, χρησιμοποιώντας την συνάρτηση `shift()`. Τώρα το p -value είναι όντως μικρότερο από το 0.05, οπότε η Null Hypothesis απορρίπτεται και τα δεδομένα μας είναι σταθερά. Τώρα που τα δεδομένα μας είναι σταθερά, μπορούμε να προχωρήσουμε στον χωρισμό των δεδομένων μας όπως κάνουμε παραδοσιακά στα μοντέλα πρόβλεψης. Χωρίσαμε τα δεδομένα μας σε `train` και `test` σε αναλογία 9:1 και φτιάξαμε το μοντέλο μας ώστε για κάθε τιμή του `testing dataset`, να εμφανίζεται η τιμή που είναι η σωστή, αυτή που προέβλεψε το μοντέλο μας καθώς και το `error` της πρόβλεψης. Το τελευταίο υπολογίζεται από την διαφορά της πραγματικής τιμής από την τιμή που βρήκε το μοντέλο διαιρεμένο με την πραγματική τιμή.

Στο σημείο αυτό πρέπει να μιλήσουμε για την αρχιτεκτονική του ARIMA. Το ARIMA παίρνει τις τιμές p, d, q κατά την εκπαίδευση. Το p δείχνει τον αριθμό των `autoregressive terms`, το d τον αριθμό των `nonseasonal differences` που χρειάζονται για την σταθερότητα και το q είναι ο αριθμός των `lagged forecast errors`. Η εκφώνηση ζητούσε το πρώτο q να είναι 1 και το δεύτερο 2. Εμείς επιλέξαμε για τα p, d τα 4 και 2 αντίστοιχα καθώς είδαμε πως με αυτές τις τιμές είχαμε τα καλύτερα αποτελέσματα στο διάγραμμα. Στη συνέχεια κάνουμε `fit` το μοντέλο μας και χρησιμοποιούμε την συνάρτηση `forecast()`, η οποία χρησιμοποιεί τις προηγούμενες τιμές για να προβλέψει τις επόμενες. Τέλος κάνουμε `predict` στο κάθε μοντέλο, βρίσκουμε το Mean Squared Error για κάθε μοντέλο και συγκρίνουμε τα αποτελέσματα.

When your model is overfitted but you
keep training anyway

